

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea)

10 octombrie 2017*

„Dumping – Import de biciclete expediate din Cambodgia, din Pakistan și din Filipine – Extinderea la aceste importuri a taxei antidumping definitive instituite pentru importurile de biciclete originare din China – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/776 – Articolul 13 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Operațiuni de asamblare – Proveniența și originea pieselor de bicicletă – Certificate de origine – Forță probantă insuficientă – Costuri de producție a pieselor de bicicletă”

În cauza T-435/15,

Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, cu sediul în Karachi (Pakistan), reprezentată de P. Bentley, QC,
reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de J.-F. Brakeland, de M. França și de A. Demeneix, în calitate de agenți,
pârâtă,

susținută de

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,
intervenientă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/776 al Comisiei din 18 mai 2015 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Cambodgia, Pakistan și Filipine, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Cambodgia, Pakistan sau Filipine (JO 2015, L 122, p. 4), în măsura în care o vizează pe reclamantă,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea),

compus din doamnele V. Tomljenović, președinte, și A. Marcoulli și domnul A. Kornezov (raportor), judecători,

grefier: doamna C. Heeren, administrator,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 17 mai 2017,
pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Prin Regulamentul (CEE) nr. 2474/93 din 8 septembrie 1993 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile în Comunitate de biciclete originare din Republica Populară Chineză și de colectare definitivă a taxei antidumping provizorii (JO 1993, L 228, p. 1), Consiliul Uniunii Europene a instituit o taxă antidumping definitivă de 30,6 % la importurile de biciclete originare din China.
- 2 În urma unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor inițiate în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1), Consiliul a decis, prin Regulamentul (CE) nr. 1524/2000 din 10 iulie 2000 de instituire a unui drept antidumping definitiv pentru importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză (JO 2000, L 175, p. 39), menținerea dreptului antidumping sus-menționat.
- 3 În urma unei reexaminări intermediare efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 384/96, Consiliul a decis, prin Regulamentul (CE) nr. 1095/2005 al Consiliului din 12 iulie 2005 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de biciclete originare din Vietnam și de modificare a Regulamentului nr. 1524/2000 (JO 2005, L 183, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 41, p. 131), majorarea taxei antidumping la importurile de biciclete originare din China la 48,5 %.
- 4 Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 al Consiliului din 3 octombrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2011, L 261, p. 2), Consiliul a decis menținerea taxei antidumping în vigoare la 48,5 %.
- 5 În luna mai a anului 2013, în urma unei examinări intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22, denumit în continuare „Regulamentul de bază”), atunci în vigoare, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 502/2013 din 29 mai 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 990/2011 (JO 2013, L 153, p. 17) și a decis să mențină taxa antidumping în vigoare la 48,5 %, cu excepția bicicletelor exportate de trei întreprinderi, cărora le-au fost atribuite rate de taxe individuale.
- 6 În urma unei anchete privind circumvenția desfășurată în temeiul articolului 13 din Regulamentul de bază, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia (JO 2013, L 153, p. 1).

- 7 Sesizată cu o nouă plângere în anul 2014, privind de această dată eventuala circumvenție a măsurilor antidumping care implică producători-exportatori de biciclete stabiliți în Cambodgia, în Pakistan și în Filipine, Comisia Europeană a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 938/2014 din 2 septembrie 2014 de deschidere a unei anchete privind eventuala circumvenție a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză prin importul de biciclete expediate din Cambodgia, Pakistan și Filipine declarate sau nu ca fiind originare din Cambodgia, Pakistan și Filipine și de supunere a acestor importuri înregistrării (JO 2014, L 263, p. 5, rectificare în JO 2014, L 341, p. 31). În cursul acestei anchete, privind perioada 1 ianuarie 2011-31 august 2014 (denumită în continuare „perioada vizată de anchetă”), reclamanta, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, societate cu răspundere limitată de drept pakistanez, a primit de la Comisie un „Formular destinat societăților, pentru solicitarea scutirii de la eventualele măsuri extinse” (denumit în continuare „formularul”), pe care l-a completat și l-a trimis la 17 octombrie 2014.
- 8 Din indicațiile furnizate în formular reieșea că reclamanta achiziționează piese de bicicletă provenite din Sri Lanka și din China în scopul de a asambla biciclete în Pakistan. Întrucât reclamanta nu a precizat că fabrica și piese în această din urmă țară, Comisia a considerat că valoarea adăugată a pieselor încorporate în cursul operațiunii de asamblare sau de încheiere a producției nu depășea 25 % din costul de fabricație în sensul articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază.
- 9 Reclamanta a anexat la formular tabelul F.2, care enumeră ansamblul cumpărăturilor de piese realizate de ea în perioada 1 septembrie 2013-31 august 2014 (denumită în continuare „perioada de raportare”). Din acest tabel reiese că cinci societăți au fost desemnate ca furnizori ai reclamantei, respectiv Creative Cycles Pvt Ltd, Great Cycles Pvt Ltd, Continental Cycles Pvt Ltd, Kelani Cycles Pvt Ltd și Flying Horse Pvt Ltd. În această privință, deși este exact, astfel cum afirmă Comisia, că reclamanta a lăsat necompletată coloana „afiliate sau neafiliate” din tabelul menționat, care permite să se stabilească eventuale legături cu furnizorii săi, trebuie totuși să se precizeze că a menționat existența unor legături între ea și Great Cycles, indicând, la pagina 11 din formular, că proprietarul său și cel al Great Cycles este aceeași persoană.
- 10 La 27 noiembrie 2014 a avut loc o audiere de către Comisia a reclamantei, la cererea acesteia din urmă, în cursul căreia reclamanta a adus un număr de precizări și și-a menținut afirmațiile privind conținutul elementelor care figurau în formular, respectiv că, în perioada de raportare, ea efectua operațiuni de asamblare de biciclete în Pakistan, dar că mai puțin de 60 % din valoarea pieselor utilizate în aceste operațiuni de asamblare provine din China și că, în consecință, operațiunile sale de asamblare nu constituiau o circumvenție a măsurilor în vigoare în sensul articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază.
- 11 În urma acestei audieri, Comisia a formulat o solicitare de informații suplimentare, la care reclamanta a răspuns la 16 ianuarie 2015, recunoscând că este afiliată nu numai cu Great Cycles, ci și cu Creative Cycles și cu Continental Cycles, și precizând, la punctul 2 din răspuns, că nu a menționat inițial aceste două societăți din urmă deoarece prima „își încetase activitatea”, iar cea de a doua era „deja închisă”.
- 12 S-a efectuat o vizită de verificare la 17 și la 18 februarie 2015, nu în incintele reclamantei din Karachi (Pakistan), astfel cum fusese prevăzut inițial, ci, din motive de securitate, cu acordul reclamantei, la Katunayake (Sri Lanka), în incintele Great Cycles, unde documentele contabile au fost transferate în vederea verificării. Această verificare avea drept scop să se determine în special dacă proporția pieselor provenite din China este inferioară valorii de 60 % din valoarea ansamblului pieselor utilizate în operațiunea de asamblare efectuată de reclamantă în Pakistan. Comisia a decis să își concentreze ancheta pe datele privitoare la unul dintre furnizorii reclamantei, respectiv Flying Horse, pentru motivul că aceasta achiziționa de la el 93 % din piesele de bicicletă utilizate în operațiunile sale de asamblare în Pakistan. În această privință, reieșea din elemente care figurează în tabelul F.2 că furnizorul menționat nu era afiliat cu reclamanta și, din elementele furnizate de aceasta cu ocazia

verificării la fața locului, că acest furnizor era un intermediar care achiziționa piese aproape în mod egal – în valoare de 46 și, respectiv, de 47 % din toate piesele de bicicletă utilizate în operațiunile de asamblare ale reclamantei în Pakistan – din China și din Sri Lanka și le revindea reclamantei. În rest, aceasta din urmă se aproviziona direct de la furnizori srilankezi și cambodgieni.

- 13 S-a constatat că Flying Horse achiziționa un număr semnificativ de cadre, de furci, de jante din aliaj și de roți din plastic de la Great Cycles, fabricant de piese de bicicletă stabilit în Sri Lanka, afiliat cu reclamanta, astfel cum s-a indicat la punctul 9 de mai sus. Pneurile și benzile pentru jante erau, în schimb, achiziționate de la Vechenson Limited, fabricant de piese de bicicletă stabilit de asemenea în Sri Lanka și neafiliat cu reclamanta. Comisia recunoaște că acesta din urmă este „un autentic producător de biciclete” (punctul 27 din memoriul în apărare). După ce a subliniat o serie de anomalii, precum prezența unei creanțe neplătite de 5 277 325 de dolari americani (USD) a reclamantei față de furnizorul său Flying Horse, sumă ce corespunde unei valori de peste 90 % din quantumul vânzărilor realizate de reclamantă în Uniunea Europeană în perioada de raportare, aplicarea de către Flying Horse a unui adaos foarte variabil cu ocazia vânzărilor sale către reclamantă, din perspectiva prețului facturat Flying Horse de către Great Cycles, mergând de la vânzarea în pierdere la un adaos de aproape 20 %, și existența unei pluralități de facturi, emise fie de Flying Horse și destinate reclamantei, fie direct de Great Cycles și adresate acesteia din urmă, cu același număr și referitoare la aceleași cantități și la aceleași sume, Comisia și-a exprimat îndoielile privind legătura dintre reclamantă și furnizorul menționat.
- 14 Având în vedere aceste practici, Comisia a ridicat de asemenea problema dacă piesele de bicicletă care provin din Sri Lanka și sunt declarate de reclamantă ca fiind originare din această țară provin într-adevăr din Sri Lanka. Reclamanta a furnizat în această privință certificatele de origine „formular A” emise de Ministerul Comerțului din Republica Democratică Socialistă Sri Lanka pentru piesele de bicicletă cumpărate, pe de o parte, prin intermediul Flying Horse, de la Great Cycles, și, pe de altă parte, de la Vechenson. În cadrul anchetei sale, Comisia a solicitat de asemenea să i se comunice documentele justificative furnizate în susținerea cererii de obținere a certificatelor de origine „formular A”, cerere căreia reclamanta i-a dat curs de asemenea.
- 15 Astfel, reclamanta a transmis Comisiei certificate de origine „formular A”, precum și documentele justificative aferente acestora privind, în primul rând, exporturile efectuate de Vechenson și, în al doilea rând, cele realizate de Great Cycles. Comisia a acceptat drept probe ale originii srilankeze a pieselor de bicicletă certificatele privind Vechenson, dar nu le-a acceptat pe cele privind Great Cycles. În ceea ce privește aceste din urmă certificate de origine „formular A”, au fost examinate de Comisie două liste de costuri privind cadrele și furcile, primul datat 17 decembrie 2012, iar al doilea datat 12 decembrie 2013. Ambele purtau ștampila Ministerului Comerțului din Republica Democratică Socialistă Sri Lanka. Reclamanta a prezentat de asemenea liste de costuri privind jantele, datate 27 iunie 2014. Comisia a constatat în această privință mai multe posibile inconsecvențe, prima legată de faptul că, pentru anumite tipuri de cadre și de furci, lipseau listele de costuri justificative, cea de a doua legată de faptul că listele respective nu se întemeiau pe costuri de producție reale, ci numai pe o proiecție globală a costurilor de producție valabile pentru un volum de producție nedeterminat pentru o perioadă de aproximativ un an, cea de a treia legată de lipsa corespondenței între mărimile cadrelor și ale furcilor menționate pe certificatele de origine „formular A” și cele care apar pe listele de costuri, cea de a patra privind diferența dintre valoarea „free on board” (franco la bord) care figurează pe certificatele de origine „formular A” și valoarea franco la bord menționată în tabelul F.2 anexat la formular, precum și valoarea diferitor facturi examinate în cursul anchetei, iar cea de a cincea, privind absența mențiunii Flying Horse pe certificatele de origine „formular A”.
- 16 În aceste împrejurări, Comisia a solicitat reclamantei, cu ocazia vizitei de verificare, să prezinte elemente de probă referitoare la costurile de producție a pieselor realizate de Great Cycles în Sri Lanka în perioada de raportare, în formatul tabelului F.4.1 din formular. În urma acestei cereri, reclamanta a prezentat în formatul solicitat informațiile necesare privind costurile de producție totale pentru ansamblul pieselor (cadre, furci, jante din aliaj și roți din plastic) produse de Great Cycles în

Sri Lanka în perioada menționată. Întemeindu-se pe aceste elemente, Comisia a calculat că mai mult de 65 % din totalul materiilor prime utilizate pentru fabricarea pieselor de bicicletă în Sri Lanka proveneau din China, față de 31 % din Sri Lanka, și că la aceste materii prime era adăugată mai puțin de 25 % valoare srilankeză în cadrul procesului de fabricație a pieselor menționate în Sri Lanka. Comisia a concluzionat că reclamanta participă la operațiuni de circumvenție și i-a comunicat această concluzie la 13 martie 2015.

- 17 La 23 martie 2015 a avut loc audierea reclamantei, la cererea sa, de către consilierul auditor.
- 18 În observațiile sale scrise din 27 martie 2015 privind concluziile Comisiei, reclamanta a arătat că aceasta din urmă nu putea repune în discuție în mod întemeiat din punct de vedere juridic originea srilankeză a pieselor pe care i le furniza Great Cycles, întrucât, pe de o parte, certificatele de origine „formular A” eliberate de statul srilankez atestau această origine și, pe de altă parte, articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază nefiind o regulă de origine, Comisia nu îl putea aplica pentru a determina originea pieselor produse în Sri Lanka.
- 19 La 18 mai 2015, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/776 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Cambodgia, Pakistan și Filipine, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Cambodgia, Pakistan sau Filipine (JO 2015, L 122, p. 4, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

Regulamentul atacat

- 20 Considerentul (13) al regulamentului atacat precizează în special că aspectul „forței probante” a certificatelor de origine „formular A” pentru piesele de bicicletă achiziționate de la o societate afiliată din Sri Lanka prin intermediul unui negociant și aplicarea „prin analogie” a articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază pentru piesele pentru biciclete achiziționate în Sri Lanka au fost examinate în cursul audierii reclamantei de către consilierul auditor la 23 martie 2015.
- 21 Considerentul (22) al regulamentului atacat menționează faptul că, în perioada de raportare, reclamanta era singurul producător de biciclete din Pakistan, că a completat formularul și că producția sa acoperea puțin peste 100 % din totalul importurilor de biciclete provenite din Pakistan în Uniune. În acesta se amintește de asemenea verificarea la fața locului menționată la punctul 12 de mai sus și se precizează că reclamanta a fost considerată cooperantă.
- 22 La punctul 2.5.3 din regulamentul atacat, intitulat „Pakistan”, considerentele (94)-(106) ale regulamentului menționat sunt consacrate anchetei Comisiei privind reclamanta. Cu titlu introductiv, Comisia subliniază, în considerentul (94) al regulamentului atacat, afilierea dintre reclamantă și o „societ[ate] din Sri Lanka care a făcut obiectul anchetei anterioare privind practicile de eludare și face obiectul măsurilor extinse”, adăugând că acționarii societății menționate au înființat o întreprindere în Cambodgia, care este de asemenea implicată în exporturile de biciclete către Uniune și „[care] nu a cooperat la ancheta actuală, deși aceasta a exportat produsul care face obiectul [acesteia din urmă] către piața Uniunii în 2013”. Comisia adaugă de asemenea în considerentul (94) al regulamentului atacat că societatea cambodgiană și-a încetat operațiunile din Cambodgia în perioada de raportare și și-a transferat activitățile către societatea afiliată din Pakistan.
- 23 În considerentul (96) al regulamentului atacat, Comisia subliniază că ancheta nu a evidențiat nicio practică de transbordare a unor produse de origine chineză prin Pakistan și, în considerentele (98) și (99) ale regulamentului menționat, prezintă anomaliile evidențiate în cursul aceleiași anchete și arătate la punctele 13 și 15 de mai sus. Comisia consacră în continuare considerentele (100) și (101)

ale regulamentului atacat aspectului forței probante a certificatelor de origine „formular A”, precum și proporției materiilor prime provenite din China și utilizate pentru producerea pieselor de bicicletă în Sri Lanka. Aceste considerente sunt redactate după cum urmează:

- „(100) După comunicarea concluziilor, [reclamanta] nu a fost de acord cu evaluarea Comisiei potrivit căreia formularele A/certIFICATELE de origine prezentate pentru componentele de biciclete achiziționate din Sri Lanka nu au putut fi considerate probe suficiente pentru a demonstra originea componentelor pentru biciclete. [Reclamanta] a susținut că declarațiile privind costurile au fost pregătite de un cabinet de experți-contabili și că importatorii ar trebui să se poată baza pe formularele A/certIFICATELE de origine emise de Ministerul Comerțului din Sri Lanka. [Reclamanta] a confirmat că declarațiile de costuri nu se bazează pe costurile de fabricație reale aferente componentelor, ci pe o simplă proiecție a costurilor viitoare, valabilă timp de aproximativ un an. În plus, [reclamanta] a susținut că articolul 13 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază nu constituie o regulă de origine și, prin urmare, nu poate fi aplicat pentru a evalua originea componentelor pentru biciclete achiziționate din Sri Lanka.
- (101) Astfel cum s-a explicat în considerentul (98), formularele A/certIFICATELE de origine nu au fost considerate drept dovezi suficiente pentru a demonstra originea componentelor pentru biciclete achiziționate din Sri Lanka, deoarece acestea nu au fost emise pe baza costurilor de fabricație reale, ci pe baza unei estimări a costurilor de fabricație viitoare, fapt care nu oferă nicio garanție că componentele pentru biciclete au fost într-adevăr fabricate în conformitate cu costurile preconizate. În plus, ar trebui să se clarifice faptul că Comisia nu contestă, în general, metodologia de eliberare a formularelor A/certIFICATELE de origine în Sri Lanka, acest aspect nefăcând parte din obiectul prezentei anchete; Comisia evaluează numai dacă condițiile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază sunt îndeplinite în acest caz. În aceste condiții, ținând seama de faptul că articolul 13 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază nu reprezintă, el însuși, o regulă de origine, Comisia a considerat în mod întemeiat că, întrucât aceste componente au fost fabricate, în proporție de peste 60 %, cu materii prime din China, iar valoarea adăugată a fost mai mică decât 25 % din costurile de fabricație, se poate concluziona că aceste componente provin, ele însele, din China. Prin urmare, toate afirmațiile de mai sus au fost respinse.”
- 24 Comisia a apreciat deci, în considerentul (104) al regulamentului atacat, că ancheta nu a relevat „niciun alt motiv întemeiat sau altă justificare economică pentru operațiunile de asamblare, în afară de evitarea măsurilor în vigoare privind produsul în cauză”.
- 25 Considerentele (144)-(147) ale regulamentului atacat sunt consacrate, în cadrul probei privind existența dumpingului, metodologiei puse în aplicare de Comisie, care constă, inițial, în determinarea prețului mediu ponderat de export practicat în perioada de raportare, apoi, ulterior, în compararea acestuia cu valoarea normală medie ponderată. Comisia concluzionează în sensul existenței, în ceea ce privește Pakistanul, a unui „dumping semnificativ” [considerentul (147) al regulamentului atacat].
- 26 În considerentul (163) al regulamentului atacat, care face trimitere la considerentul (102) al aceluiași regulament, Comisia a înlăturat posibilitatea de a scuti reclamanta de eventualele măsuri extinse, pentru motivul că, întrucât aceasta este „implicată în practici de eludare, [...] nu i se poate acorda o scutire în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din regulamentul de bază”.
- 27 Prin urmare, Comisia a decis, la articolul 1 din regulamentul atacat, extinderea taxei antidumping definitive de 48,5 %, aplicabilă importurilor de biciclete originare din China și menționată la punctul 3 de mai sus, în cazul importurilor de biciclete expediate, între altele, din Pakistan, indicând la articolul 1 alineatul (3) din același regulament, că „taxa extinsă prin dispozițiile alineatului (1) de la prezentul articol se aplică importurilor expediate din Cambodgia, Pakistan și Filipine, indiferent dacă sunt sau nu declarate ca fiind originare din Cambodgia, Pakistan sau Filipine, înregistrate în conformitate cu

articolul 2 din Regulamentul [de punere în aplicare] nr. 938/2014 și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul [de bază], cu excepția celor produse de societățile enumerate la alineatul (1)”.

Procedura și concluziile părților

- 28 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 29 iulie 2015, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 29 Comisia a depus memoriul în apărare la grefa Tribunalului la 12 octombrie 2015.
- 30 Prin act depus la grefa Tribunalului la 16 noiembrie 2015, European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei.
- 31 La 7 și la 18 decembrie 2015, Comisia și apoi reclamanta au indicat Tribunalului că nu ridică obiecții privind intervenția EBMA.
- 32 Tot la 18 decembrie 2015, Comisia a adresat Tribunalului o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate în cazul memoriului în apărare, furnizând o versiune neconfidențială. În aceeași zi, reclamanta, la rândul ei, a adresat Tribunalului o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate a anexelor la cerere și a celor la memoriul în apărare, anexând la cerere o versiune neconfidențială a acestora din urmă.
- 33 Și tot la 18 decembrie 2015, reclamanta a depus o replică la grefa Tribunalului.
- 34 La 25 ianuarie 2016, reclamanta a depus la grefa Tribunalului o versiune neconfidențială a cererii introductive.
- 35 Prin Ordonanța președintelui Camerei a șaptea din 9 martie 2016 s-au admis cererea de intervenție formulată de EBMA și cererile de aplicare a regimului de confidențialitate formulate de părțile principale.
- 36 La 18 martie 2016, Comisia a depus duplica la grefa Tribunalului.
- 37 Printr-o scrisoare depusă la grefa Tribunalului la 1 aprilie 2016, reclamanta a confirmat că duplica nu conține date confidențiale.
- 38 Printr-o scrisoare depusă la grefa Tribunalului la 4 aprilie 2016, intervenienta a confirmat că nu ridică obiecții privind tratamentul confidențial al cererii introductive, al memoriului în apărare și al replicii.
- 39 Prin scrisoarea din 20 aprilie 2016, Tribunalul a invitat părțile principale să își prezinte observațiile privind o eventuală suspendare a procedurii ca urmare a existenței a șase recursuri în fața Curții care pot prezenta interes pentru soluționarea prezentului litigiu.
- 40 La 26 aprilie și, respectiv, la 10 mai 2016, Comisia și reclamanta au răspuns, prima, că aceste recursuri au legătură cu ordinea de analiză care trebuie respectată cu ocazia interpretării și a aplicării articolului 13 din Regulamentul de bază, precum și cu repartizarea corectă a sarcinii probei în cadrul anchetelor, chestiune care nu face obiectul prezentei cauze, iar a doua, că, date fiind motivele recursurilor, acestea din urmă nu par relevante pentru soluționarea prezentei cauze.
- 41 La 2 mai 2016, intervenienta a depus la grefa Tribunalului memoriul în intervenție.
- 42 La 26 mai 2016, președintele Camerei a șaptea a decis să nu suspende procedura.

- 43 La 17 iunie și la 8 iulie 2016, Comisia și, respectiv, reclamanta au depus la grefa Tribunalului observații privind memoriul în intervenție.
- 44 În urma modificării compunerii camerelor Tribunalului, cauza a fost retribuită unui alt judecător raportor din cadrul Camerei a șaptea.
- 45 Reclamanta solicită în esență Tribunalului:
- anularea regulamentului atacat în măsura în care o vizează;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;
- 46 Comisia, susținută de intervenientă, solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca nefondată;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 47 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 17 mai 2017, care a fost în parte secretă în vederea audierii părților principale cu privire la anexele care cuprind elemente confidențiale.
- 48 În ședință, intervenienta a prezentat o observație privind raportul de ședință, despre care s-a luat act în procesul-verbal de ședință.

În drept

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

- 49 Fără a invoca în mod formal o excepție de inadmisibilitate, Comisia arată că, dacă „reclamanta ar fi un simplu vânzător de biciclete, ea nu ar fi vizată individual de perceperea taxelor respective începând de la data înregistrării”. Totuși, ea admite că, „în împrejurările speciale ale speței, acțiunea ar putea să fie admisibilă în măsura în care taxele extinse se aplică nu numai bicicletelor expediate, ci și celor produse de reclamantă însăși”, și că „reclamanta a participat la anchetă numai în calitatea sa de (pretins) fabricant de biciclete, iar datele sale au fost utilizate de autoritatea însărcinată cu ancheta” (punctul 92 din memoriul în apărare).
- 50 Criteriul care condiționează admisibilitatea unei acțiuni formulate de o persoană fizică sau juridică împotriva unui act al cărui destinatar nu este de cerința ca acest act să o privească în mod direct și individual, stabilit la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, constituie o cauză de inadmisibilitate de ordine publică pe care instanțele Uniunii o pot examina oricând, chiar și din oficiu (Ordonanța din 5 iulie 2001, Conseil national des professions de l'automobile și alții/Comisia, C-341/00 P, EU:C:2001:387, punctul 32, și Hotărârea din 29 noiembrie 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall și alții/Comisia, C-176/06 P, nepublicată, EU:C:2007:730, punctul 18).
- 51 În această privință, trebuie amintit, cu titlu introductiv, că, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, orice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și la al doilea paragraf, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare.

- 52 Astfel, în primul rând, este suficient să se arate, în ceea ce privește afectarea individuală a reclamantei, că instanța Uniunii a considerat că anumite dispoziții ale regulamentelor de instituire sau de extindere a unor taxe antidumping îi pot viza individual pe aceia dintre producătorii și dintre exportatorii produsului în cauză cărora le erau imputate practicile de dumping în temeiul datelor privind activitatea lor comercială. Această situație se regăsește, în general, în cazul întreprinderilor producătoare și exportatoare care pot dovedi că au fost identificate în actele Consiliului și ale Comisiei sau că au fost vizate de anchetele pregătitoare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 februarie 1984, Allied Corporation și alții/Comisia, 239/82 și 275/82, EU:C:1984:68, punctul 11, și Hotărârea din 13 septembrie 2013, Huvis/Consiliul, T-536/08, nepublicată, EU:T:2013:432, punctul 25).
- 53 În lumina acestei jurisprudențe, este necesar să se constate nu numai că reclamanta a făcut obiectul anchetei, astfel cum s-a amintit la punctele 7-18 de mai sus, ci și că a fost identificată, în considerentul (22) al regulamentului atacat, drept unicul producător de biciclete stabilit în Pakistan. Pe de altă parte, numeroase alte considerente ale regulamentului menționează situația de fapt și juridică a reclamantei (a se vedea punctele 21-27 de mai sus). Prin urmare, nu se poate contesta că reclamanta este vizată în mod individual de regulamentul atacat, inclusiv în măsura în care dispune perceperea taxei antidumping extinse începând de la data înregistrării.
- 54 În al doilea rând, trebuie constatat că reclamanta este afectată în mod direct de regulamentul atacat. În această privință este suficient să se constate că autoritățile vamale ale statelor membre sunt obligate, fără a beneficia de vreo marjă de apreciere, să perceapă taxele impuse prin regulamentele antidumping (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 ianuarie 2014, BP Products North America/Consiliul, T-385/11, EU:T:2014:7, punctul 72 și jurisprudența citată).
- 55 Întrucât reclamanta este vizată direct și individual de regulamentul atacat, acțiunea prin care se urmărește anularea acestuia din urmă este admisibilă.

Cu privire la admisibilitatea anumitor „motive” ale acțiunii

- 56 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta prezintă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază. Ea susține că, în aplicarea acestei dispoziții, Comisia a săvârșit erori de procedură și de fond, expunând un raționament incoerent. Motivul acțiunii este, în această privință, prezentat după cum urmează:
- Comisia ar fi aplicat articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază în cazul operațiunilor de fabricare a pieselor de bicicletă în Sri Lanka, deși ancheta în cauză avea drept obiect eludarea presupusă a măsurilor antidumping prin intermediul unor operațiuni de asamblare în Pakistan;
 - ea ar fi aplicat această dispoziție în calitate de regulă de origine, calitate pe care nu ar avea-o;
 - Comisia nu ar demonstra în mod coerent caracterul probator insuficient al certificatelor de origine „formular A”;
 - ea nu ar fi luat nicio măsură pentru aplicarea regulilor de origine prevăzute de legislația vamală a Uniunii.
- 57 Comisia arată că reclamanta invocă, în realitate, trei „motive”, întrucât contestă succesiv respingerea cererii sale de scutire, extinderea taxei antidumping definitive la importurile de biciclete expediate de aceasta din Pakistan și perceperea taxei menționate. Ea consideră că primul și al treilea dintre aceste „motive” sunt inadmisibile întrucât nu sunt însoțite de argumente proprii și consideră, în orice caz, că nu sunt întemeiate.

- 58 Interpretarea dată de Comisie cererii introductive nu poate fi reținută. Astfel, reclamanta prezintă un motiv unic în susținerea concluziilor sale în anulare, prin care arată că, prin săvârșirea unor „erori de procedură, de drept și de raționament”, Comisia a extins la cazul său taxa antidumping definitivă de 48,5 %. Or, refuzul scutirii, extinderea taxei menționate și perceperea acesteia sunt indisociabile în speță, dat fiind că, după cum s-a precizat în considerentul (22) al regulamentului atacat, menționat la punctul 21 de mai sus, „[î]n cursul perioadei de raportare, o singură societate a produs biciclete în Pakistan”, respectiv reclamanta, care era responsabilă pentru totalitatea exporturilor de biciclete din Pakistan spre Uniune. Extinderea taxei antidumping inițiale de 48,5 % la această țară, pe de o parte, a fost deci o consecință inevitabilă a refuzului scutirii opus reclamantei și, pe de altă parte, a determinat în linie directă perceperea taxei respective.
- 59 Acest lucru este dovedit chiar de modul de redactare a regulamentului atacat. Astfel, reiese din considerentul (163) al regulamentului menționat, care face trimitere la considerentul (102) al aceluiași regulament, că cererea de scutire a fost respinsă pentru simplul motiv că „[reclamanta] este implicată în practici de eludare”, în sensul articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază. Reiese de asemenea din cuprinsul articolului 1 alineatul (3) din regulamentului atacat, citat la punctul 27 de mai sus, că însăși perceperea taxei antidumping definitive rezulta direct din extinderea decisă la articolul 1 alineatul (1) din regulamentului menționat.
- 60 Prin urmare, este necesar să se considere că aceste trei „motive” nu formează decât unul singur, prin care se urmărește anularea regulamentului atacat în măsura în care privește reclamanta, și să se respingă, în consecință, cauzele de inadmisibilitate aferente celor două „motive” sus-menționate, invocate de Comisie.

Cu privire la fond

- 61 Înainte de a examina pe fond motivul unic al acțiunii, Tribunalul consideră oportun să formuleze anumite observații introductive.

Observații introductive

- 62 În primul rând, Comisia susține că „ordinea în care este prezentată cererea introductivă nu respectă ordinea prevăzută de articolul 13 din Regulamentul de bază” (punctul 60 din memoriul în apărare), respectiv, mai întâi, obligația de a stabili că cele patru condiții impuse la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul de bază sunt îndeplinite cu privire la țară, apoi, examinarea probelor prezentate de producătorii-exportatori în susținerea cererii lor individuale de scutire. Aceasta admite totuși că, în speță, distincția prevăzută de articolul 13 din Regulamentul de bază la primele două alineate „a devenit vagă prin faptul că reclamanta este singura societate care assemblează biciclete în Pakistan” (punctul 66 din memoriul în apărare).
- 63 În această privință, pe de o parte, trebuie arătat că reclamanta nu contestă ordinea în care, în regulamentului atacat, Comisia a pus în aplicare articolul 13 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de bază privind existența practicilor de circumvenție în Pakistan și apoi, respectiv, evaluarea cererii sale de scutire. Pe de altă parte, Comisia însăși a recunoscut, astfel cum s-a indicat la punctul 62 de mai sus, că această distincție este vagă și a arătat totodată, în observațiile formulate privind eventualitatea unei suspendări a procedurii, menționată la punctul 40 de mai sus, că, spre deosebire de cauzele în care au fost pronunțate Hotărârea din 26 ianuarie 2017, *Maxcom/Chin Haur Indonesia* (C-247/15 P, C-253/15 P și C-259/15 P, EU:C:2017:61), și Hotărârea *Maxcom/City Cycle Industries* (C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62), problema ordinii examinării instituite prin articolul 13 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de bază nu se pune în prezenta cauză.

- 64 În al doilea rând, intervenienta a arătat, în memoriul în intervenție și în ședință, că noțiunea „țara care face obiectul măsurilor” care figurează în articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază trebuie interpretată în sensul că se referă nu numai la China, ci și la Sri Lanka, țară la care au fost extinse măsurile inițiale.
- 65 Trebuie constatat în această privință că regulamentul atacat nu se întemeiază pe o interpretare a articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază așa cum este sugerată de intervenientă și că această interpretare nu este nici invocată, nici reluată, nici comentată de Comisie în cadrul prezentei cauze. Astfel, reiese cu claritate dintr-o interpretare globală a regulamentul menționat că numai China a fost considerată drept „țara care face obiectul măsurilor” în sensul articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază. În plus, este important să se arate că perioada vizată de anchetă în speță viza în parte o fază în cursul căreia măsurile antidumping impuse în cazul bicicletelor originare din China nu erau încă extinse la cele expediate din Sri Lanka, ceea ce demonstrează, dacă mai era necesar, că această din urmă țară nu putea fi considerată în regulamentul atacat drept „țara care face obiectul măsurilor” în sensul articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază.
- 66 Or, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în cadrul unei acțiuni în anulare, Tribunalul nu poate să substituie motivarea autorului actului atacat cu propria motivare (a se vedea Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 64 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 14 decembrie 2005, General Electric/Comisia, T-210/01, EU:T:2005:456, punctul 359), situație la care s-ar ajunge dacă argumentul intervenientei ar fi primit. Așadar, argumentul menționat nu poate fi primit.
- 67 În al treilea rând, nu se contestă că, în speță, Comisia nu a aplicat articolul 18 din Regulamentul de bază, privind lipsa cooperării. Astfel, ea a considerat, după cum s-a amintit la punctul 21 de mai sus, că reclamanta a fost cooperantă. În consecință, argumentul intervenientei potrivit căruia Comisia ar fi fost în drept să aplice articolul menționat trebuie înlăturat ca lipsit de pertinență.
- 68 În al patrulea rând, intervenienta subliniază că Great Cycles și reclamanta constituie o „entitate economică unică” în scopul interpretării criteriului privind 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat care figurează în articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază. Însă trebuie arătat, așa cum s-a statuat la punctul 65 de mai sus, că regulamentul atacat nu este întemeiat pe un astfel de motiv și că susținerea intervenientei, presupunând că ar fi dovedită, nu poate fi înlocuită cu motivele reținute de Comisie în regulamentul menționat. În consecință, nici acest argument, prezentat cu titlu subsidiar, nu poate fi primit.

Cu privire la motivul unic al acțiunii

- 69 În primul rând, reclamanta arată că reiese atât din modul de redactare a articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul de bază, cât și din jurisprudență (Hotărârea din 26 septembrie 2000, Starway/Consiliul, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 88), că această dispoziție se referă la piesele produsului asamblat „care provin” din țara care face obiectul măsurilor, fără ca expresia „care provin” să trebuiască interpretată ca impunând ca piesele să fie efectiv originare din această țară. În speță, faptul că piesele respective au fost fabricate în Sri Lanka și expediate din această țară în Pakistan ar fi suficient pentru a stabili că nu trebuie să fie calificate drept piese „care provin” din China în sensul articolului 13 alineatul (2) din regulamentul menționat.
- 70 În al doilea rând, cu ocazia verificării la fața locului, reclamanta a prezentat certificate de origine „formular A” emise de Ministerul Comerțului din Republica Democratică Socialistă Sri Lanka, în scopul de a demonstra că piesele produse în Sri Lanka și expediate în Pakistan din această țară erau originare din Sri Lanka. Întrucât certificatele menționate erau prevăzute de reglementarea vamală a Uniunii, operatorii economici ar fi în drept să le considere fiabile, cu excepția cazului în care sunt

declarate în mod formal nevalide în urma unei anchete oficiale a autorităților vamale ale Uniunii. Așadar, aceasta consideră că a îndeplinit sarcina probei care îi revine în temeiul punctului 88 din Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul* (T-80/97, EU:T:2000:216). Precizează că declarațiile privind costurile stabilite de experți contabili au fost însoțite de un angajament din partea sa de a permite orice inspecție a uzinei sale și de a menține registrele contabile la zi. În replică, reclamanta indică, la punctul 20, că „este rezonabil ca o țară mică, cu resurse limitate, precum Sri Lanka să adopte un sistem în temeiul căruia certificatele de origine «formular A» sunt emise pe baza unei previziuni a costurilor, supuse unui control *ex post*”. Aceasta adaugă, la punctele 52-54 din replică, că articolul 97t din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3, denumit în continuare „Regulamentul de aplicare a Codului vamal comunitar”), atunci în vigoare, instituie o procedură de verificare *ex post* a certificatelor de origine menționate. Potrivit reclamantei, Comisia nu a indicat în regulamentul atacat motivul pentru care certificatele de origine „formular A” nu pot fi considerate fiabile (punctul 53 din replică), deși are obligația „să justifice în mod rezonabil motivele pentru care” nu pot fi considerate valabile (punctul 55 *in fine* din replică).

- 71 În al treilea rând, Comisia ar fi săvârșit erori de procedură, de drept și de raționament atunci când a aplicat articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul de bază în cazul unor operațiuni de producție care s-au desfășurat în Sri Lanka, iar nu în Pakistan. Procedând astfel, Comisia ar fi acționat în afara domeniului de aplicare teritorial al anchetei, aplicând aceeași dispoziție în cazul altei țări decât Pakistanul. În plus, Comisia ar fi aplicat o regulă inadecvată, deoarece dispoziția aplicată nu este o regulă de origine, pentru a stabili, în mod eronat, că piesele de bicicletă fabricate în Sri Lanka nu erau de origine srilankeză și puteau deci să fie considerate ca provenind din China. Pe de altă parte, raționamentul Comisiei ar fi incoerent, întrucât ar recunoaște, în mod întemeiat, că dispoziția în cauză nu este o regulă de origine, dar ar fi aplicat-o ca atare în cazul pieselor de bicicletă respective.
- 72 Or, în aceste împrejurări, întrucât Comisia avea intenția de a respinge certificatele de origine „formular A” ca elemente de probă insuficiente, principiile bunei administrări și diligenței ar fi necesitat cel puțin o verificare a originii pieselor de bicicletă în cauză în funcție de regulile de origine preferențiale și nepreferențiale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) și de Regulamentul de aplicare a Codului vamal comunitar. Însă nicio verificare în acest scop nu a fost efectuată.
- 73 În primul rând, Comisia arată că articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază nu se referă nicidecum la „originea” pieselor, ci utilizează numai termenii factuali „provin din țara”. Astfel, dispoziția menționată nu ar cuprinde nicio trimitere la faptul că aplicarea sa trebuie să aibă loc recurgându-se la normele de origine prevăzute de legislația vamală a Uniunii, spre deosebire de alte dispoziții din regulamentul menționat, precum articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf, care se referă la „mici modificări aduse produsului în cauză, pentru a putea face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu fac obiectul măsurilor”. Prin urmare, articolul 13 din Regulamentul de bază ar institui un regim juridic distinct, cu praguri distincte, care urmăresc să garanteze previzibilitatea acțiunii Uniunii împotriva eludării.
- 74 În al doilea rând, în ceea ce privește certificatele de origine prezentate de reclamantă, Comisia consideră că acestea nu constituiau un element de probă suficient pentru a demonstra originea srilankeză a acestor piese în temeiul indiciilor rezumate la punctul 15 de mai sus.
- 75 În al treilea rând, întrucât jurisprudența recunoaște instituțiilor Uniunii posibilitatea de a recurge la o serie de indicii, trebuie să se deducă de aici că articolul 13 din Regulamentul de bază a fost interpretat ca nerestrângând tipul de elemente de probă pe care autoritățile însărcinate cu ancheta se pot întemeia pentru a stabili practici de eludare.

- 76 Comisia arată, la punctele 3 și 42 din duplică, că aplicarea „prin analogie” a articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază nu constituie un temei esențial al constatărilor sale, ci o „examinare suplimentară”, la care nu este obligată, întrucât „lipsa de fiabilitate a [certificatelor de origine «formular] A» și lipsa echipamentului de producție erau deja suficiente pentru a-[i] permite [...] să concluzioneze că informațiile furnizate de reclamantă nu erau fiabile”. Ea precizează că expresia „pe de altă parte” din considerentul (101) al regulamentului atacat confirmă caracterul de „instrument suplimentar” al invocării acestei dispoziții.
- 77 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul de bază, taxele antidumping instituite în temeiul acestui regulament se pot aplica și importurilor de produse similare care provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau de părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. Potrivit articolului 13 alineatul (2) din același regulament, o operațiune de asamblare precum cea efectuată de reclamantă în speță este considerată ca eludând măsurile în vigoare atunci când condițiile enumerate la literele (a)-(c) sunt îndeplinite (Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 78).
- 78 Mai precis, rezultă din articolul 13 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul de bază că o operațiune de asamblare este considerată a constitui o eludare atunci când piese în valoare de 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat „provin din țara care face obiectul măsurilor” (Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 79).
- 79 În consecință, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul de bază, instituțiile Uniunii trebuie să demonstreze – pe lângă realizarea celorlalte condiții enumerate – că piesele care constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat provin din țara care face obiectul măsurilor. În schimb, ele nu sunt obligate să probeze că aceste piese sunt de asemenea originare din această țară (Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 84).
- 80 În aceste condiții, rezultă din Regulamentul de bază, mai ales din articolul 13 din acesta, că un regulament de extindere a unei taxe antidumping are drept obiect să asigure eficiența acestei măsuri și să evite eludarea acesteia, în special prin operațiuni de asamblare în Uniune sau într-o țară terță. Astfel, o măsură privind extinderea unui drept antidumping nu are decât un caracter accesoriu în raport cu actul inițial care instituie acest drept. În consecință, ar fi contrar finalității și economiei generale a articolului 13 din regulamentul menționat ca o taxă antidumping instituită inițial în cazul importului unui produs originar dintr-o anumită țară să se aplice în cazul importurilor de piese pentru acest produs provenite din țara care face obiectul măsurilor atunci când operatorii vizați care efectuează operațiunile de asamblare ce fac obiectul anchetei Comisiei fac dovada că aceste piese, care constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat, sunt originare dintr-o altă țară. Astfel, într-o atare situație, operațiunile de asamblare nu pot fi considerate că eludează taxa antidumping inițială instituită în sensul articolului 13 din Regulamentul de bază (Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 85).
- 81 În consecință, trebuie să se interpreteze articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul de bază în sensul că o operațiune de asamblare pe teritoriul Uniunii sau într-o țară terță este considerată că eludează măsurile în vigoare atunci când, pe lângă realizarea celorlalte condiții menționate în această dispoziție, piesele care constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat provin din țara care face obiectul măsurilor, cu excepția cazurilor în care operatorul vizat probează instituțiilor Uniunii că aceste piese sunt originare din altă țară (Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 88).

- 82 O astfel de probă poate fi realizată în diferite ipoteze, nu numai în cazul unui simplu tranzit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 87).
- 83 În consecință, deși, ca regulă generală, este suficient să se facă trimitere la simpla „proveniență” a pieselor utilizate pentru asamblarea produsului final în vederea aplicării articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază, se poate dovedi necesar, în caz de dubiu, să se verifice dacă piesele „provenite” dintr-o țară terță sunt de fapt originare dintr-o altă țară.
- 84 În ceea ce privește expresia „provin din”, folosită la articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază, trebuie arătat că, deși regulamentul menționat nu cuprinde o definiție a acestei expresii, o folosește cu multiple ocazii, asociind-o sistematic cu termenul „import”. Astfel, expresia „importations en provenance de” („importurile care provin din/importurile provenite din”) figurează, de exemplu, în considerentul (8), precum și la articolul 2 alineatul (7) litera (a), la articolul 3 alineatul (4), la articolul 9 alineatele (5) și (6) și la articolul 13 alineatul (1) din regulamentul menționat. Pe de altă parte, o variantă a acestei expresii a fost utilizată în considerentul (54) al regulamentului atacat. În plus, această expresie este tradusă în alte versiuni lingvistice ale dispozițiilor menționate din Regulamentul de bază drept „importuri din”. Spre exemplu, în această situație se regăsesc versiunile în limbile engleză (imports from), germană (Einführen aus), bulgară (вход от), croată (uvoza iz) și lituaniană (importui iš). În consecință, termenii „provin din” în sensul articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază trebuie interpretați ca făcând trimitere la importurile vizate și, prin urmare, la țara de export.
- 85 Această interpretare est de altfel conformă cu obiectivul de eficacitate a măsurilor prin care se urmărește lupta împotriva circumvenției, care stă la baza articolului 13 din Regulamentul de bază, întrucât prevede o soluție eficace și practică ce permite Comisiei să se refere la simpla „proveniență” a pieselor utilizate pentru asamblarea produsului final în scopul aplicării articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază.
- 86 În speță, reiese din dosar și în special din tabelul F.2 anexat la formular, aspect care de altfel nu a fost contestat de părți, că minimum 47 % din piesele utilizate pentru asamblarea bicicletelor în Pakistan erau importate din Sri Lanka după ce au fost fabricate în această țară. Ipoteza unui simplu tranzit prin această țară nu corespunde, așadar, împrejurărilor din speță. În consecință, trebuie constatat că aceste piese puteau fi considerate ca „provenind” din Sri Lanka.
- 87 Însă, astfel cum decurge din jurisprudența rezumată la punctele 79-82 de mai sus, această constatare nu poate împiedica Comisia să verifice, în caz de dubii, dacă piesele „provenite” din Sri Lanka sunt în realitate originare dintr-o altă țară, precum țara care face obiectul măsurilor, în speță China.
- 88 În această privință, pe de o parte, este necesar să se sublinieze că argumentul Comisiei potrivit căruia „originea” pieselor nu ar fi relevantă în vederea aplicării articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul de bază, nu reflectă în totalitate interpretarea pe care instanța Uniunii a dat-o acestei dispoziții.
- 89 Pe de altă parte, acest argument al Comisiei intră în contradicție cu faptul că a examinat ea însăși originea pieselor de bicicletă în cauză. Astfel, în primul rând, tabelul F.2 din formular, asupra căruia Comisia a concentrat o parte importantă din verificarea realizată, impune în special indicarea „originii” pieselor de bicicletă utilizate pentru operațiunile de asamblare în Pakistan. În al doilea rând, reiese din considerentele (98) și (101) ale regulamentului atacat că Comisia a verificat dacă certificatele de origine „formular A” ale mărfurilor în cauză reprezintă elemente suficiente pentru a demonstra „originea” pieselor de bicicletă în cauză. În al treilea rând, după ce a apreciat că respectivele certificate de origine nu constituie elemente de probă suficiente pentru a demonstra „originea” pieselor de bicicletă, Comisia a aplicat criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2)

litera (b) din Regulamentul de bază în scopul de a verifica „originea” pieselor menționate, după cum a afirmat chiar ea în cursul ședinței în fața consilierului auditor, astfel cum reiese din procesul-verbal al acestei ședințe.

- 90 Deși reiese din redactarea considerentului (101) *in fine* al regulamentului atacat că Comisia a concluzionat că piesele de bicicletă în cauză „provineau” din China, întrucât acestea fuseseră fabricate în proporție de peste 60 %, cu materii prime provenite din China, iar valoarea adăugată era inferioară valorii de 25 % din costurile de producție, reiese din mai multe elemente din dosar și în special din cele menționate la punctul 89 de mai sus că Comisia a aplicat criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază în scopul de a verifica „originea” acestor piese. Aceste fluctuații terminologice demonstrează astfel o anumită confuzie din partea Comisiei cu privire la noțiunile „proveniență” și, respectiv, „origine”.
- 91 În orice caz, decurge din cuprinsul punctelor 81-86 de mai sus că, în speță, piesele de bicicletă respective „provineau” din Sri Lanka, dar Comisia avea posibilitatea de a solicita reclamantei să probeze că piesele menționate nu numai că „provineau” din Sri Lanka, ci că erau de asemenea originare din această țară.
- 92 În aceste împrejurări, trebuie să se verifice dacă Comisia a concluzionat fără a săvârși o eroare de drept că piesele de bicicletă care proveneau din Sri Lanka erau de fapt de origine chineză.
- 93 În această privință, este necesar să se examineze, în primul rând, forța probantă a certificatelor de origine „formular A” prezentate de reclamantă în calitate de probă a originii srilankeze a pieselor de bicicletă în cauză și înlăturate de Comisie (denumite în continuare „certIFICATELE contestate”) și, în al doilea rând, costurile de fabricație ale pieselor menționate, transmise de reclamantă la cererea Comisiei și față de care aceasta din urmă a aplicat prin analogie articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază.

– Cu privire la forța probantă a certificatelor contestate

- 94 Întrucât o parte dintre argumentele reclamantei puteau fi interpretate ca repunând în discuție motivarea regulamentului atacat, în ceea ce privește examinarea de către Comisie a forței probante a certificatelor de origine „formular A”, este necesar să se constate că rezultă în mod expres din considerentele (98), (100) și (101) ale regulamentului atacat, al căror conținut a fost redat la punctul 23 de mai sus, că Comisia a expus în mod clar și complet motivele pentru care în speță nu putea considera fiabile anumite certificate de origine „formular A” pe care i le-a prezentat reclamanta. Motivarea care figurează în regulamentul atacat îndeplinește, așadar, cerința stabilită la articolul 296 TFUE.
- 95 Cu privire la fond, în primul rând, este necesar să se amintească faptul că certificatele de origine „formular A” sunt certificate de origine preferențială, care erau reglementate la data faptelor, în ceea ce privește Uniunea, la articolele 97k-97u din Regulamentul de aplicare a Codului vamal comunitar și care permit exportatorului să probeze originea mărfii pe care o exportă. În această privință, trebuie subliniat că, în temeiul articolului 97k alineatul (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal comunitar, revine oricărei țări beneficiare obligația de a asigura aplicarea sau de a aplica regulile privind originea produselor și normele privind completarea și emiterea certificatelor de origine tip A.
- 96 Astfel, certificatele de origine „formular A” sunt utilizate în mod curent în comerțul internațional în calitate de mijloc de certificare a originii mărfurilor la care se raportează. Pe de altă parte, instituțiile Uniunii solicită frecvent prezentarea acestora, inclusiv în cadrul procedurilor în materie de antidumping, în scopul de a se asigura în legătură cu originea produsului vizat. Acest lucru este demonstrat în prezenta cauză, astfel cum s-a confirmat în ședință, de faptul că Comisia a acceptat

certIFICATELE de origine „formular A” prezentate de reclamantă referitoare la piesele de bicicletă fabricate de Vechenson drept o probă suficientă a originii lor srilankeze (a se vedea punctul 15 de mai sus).

- 97 Trebuie însă arătat că, în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul nr. 2913/92, în versiunea aplicabilă la data faptelor, autoritățile vamale pot, în cazul unor îndoieli serioase, să solicite orice justificări suplimentare în scopul de a se asigura că indicația de origine corespunde normelor stabilite prin reglementarea Uniunii în materie. În acest scop, articolul 97t din Regulamentul de aplicare a Codului vamal comunitar, în versiunea aplicabilă la data faptelor, instituie o procedură de control *a posteriori* al certificatelor de origine „formular A” prin sondaj sau oricând autoritățile vamale ale statelor membre au dubii întemeiate în ceea ce privește autenticitatea acestor documente.
- 98 Se poate deduce din aceste dispoziții că, deși certificatele de origine „formular A” au o forță probantă în ceea ce privește originea mărfurilor la care se raportează, aceasta nu este absolută. Astfel, un asemenea certificat întocmit de o țară terță nu poate fi obligatoriu pentru autoritățile Uniunii în ceea ce privește originea acestor mărfuri, împiedicându-le să verifice aceasta prin alte mijloace atunci când există indicii obiective, serioase și concordante care creează un dubiu în ceea ce privește originea reală a mărfurilor care fac obiectul acestor certificate. În această privință, reiese din jurisprudență că controalele *a posteriori* ar fi în mare parte lipsite de utilitate dacă utilizarea unor astfel de certificate ar putea prin ea însăși să justifice acordarea unei reduceri a taxelor vamale (Hotărârea din 11 iulie 2002, Hyper/Comisia, T-205/99, EU:T:2002:189, punctul 102, și Hotărârea din 16 decembrie 2010, Hit Trading și Berkman Forwarding/Comisia, T-191/09, nepublicată, EU:T:2010:535, punctul 97).
- 99 În al doilea rând, rezultă din articolul 6 alineatul (8) din Regulamentul de bază că, cu excepția împrejurărilor, prevăzute la articolul 18 din regulamentul menționat, privind lipsa cooperării – articol a cărui aplicare nu s-a realizat în speță, astfel cum s-a subliniat la punctul 67 de mai sus –, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care Comisia intenționează să își întemeieze concluziile trebuie verificată în măsura posibilului. În consecință, această dispoziție legitimează, la rândul ei, nu numai posibilitatea, ci și obligația care revine Comisiei de a verifica documentele care îi sunt prezentate. Firește, această obligație se îndeplinește în materie de antidumping fără a aduce atingere procedurilor specifice destinate în acest scop autorităților vamale, cu atât mai mult cu cât Comisia nu a repus în discuție în speță validitatea certificatelor contestate ca atare, ci numai caracterul lor suficient de probator.
- 100 Astfel, Comisia a concluzionat că certificatele contestate nu puteau fi considerate elemente de probă suficiente pentru a demonstra originea pieselor de bicicletă în cauză, întemeindu-se pe o serie de indicii obiective, serioase și concordante, care de altfel nu au fost infirmate de reclamantă.
- 101 În această privință, *primo*, Comisia a constatat că certificatele contestate au fost emise nu în funcție de costurile de producție reale, ci în funcție de o proiecție a costurilor de producție viitoare, care nu garantează că piesele de biciclete au fost fabricate efectiv în conformitate cu costurile previzionale. Era vorba pur și simplu despre o proiecție globală a costurilor de producție valabile pentru un volum de producție nedeterminat pentru o perioadă de aproximativ un an, aspect confirmat de altfel chiar de reclamantă [considerentele (98) și (101) ale regulamentului atacat]. În plus, Comisia a observat că, pentru anumite tipuri de cadre și de furci pentru care certificatele contestate au fost emise, lipseau listele de costuri justificative [considerentul (98) al regulamentului atacat], de exemplu pentru cadrele și furcile de 24 și de 26 inci, și că unele dintre certificatele menționate au fost emise fără o listă de costuri justificative, astfel cum s-a întâmplat între altele pentru ghidoanele de 10 inci.
- 102 *Secundo*, autoritățile srilankeze au confirmat Comisiei că au aplicat această metodologie generală în cazul Great Cycles fără a efectua un control *ex post*.

- 103 *Tertio*, Comisia a evidențiat faptul că listele de costuri prezentate în susținerea cererii de emitere a certificatelor contestate erau întocmite în funcție de mărimea pieselor de bicicletă – cadre, furci, jante și roți –, iar nu pentru produse individualizate.
- 104 *Quarto*, valoarea franco la bord indicată pe certificatele contestate nu ar corespunde celei care figurează în alte informații comunicate de reclamantă, precum cele din tabelul F.2 (a se vedea punctele 9 și 12 de mai sus) sau din anumite facturi privind relațiile comerciale între Great Cycles și reclamantă, Flying Horse și reclamantă sau Great Cycles și Flying Horse. În ceea ce privește unele dintre aceste facturi, reclamanta susține, în mod nejustificat, că trimiterea făcută la zece dintre ele în memoriul în apărare este inadmisibilă pentru motivul că nu au fost comunicate în concluziile Comisiei. Astfel, reiese din dosar că reclamanta însăși a prezentat aceste facturi Comisiei cu ocazia verificării la fața locului și că aceste piese, menționate în tabelul F.2, au făcut obiectul unor discuții în contradictoriu în cadrul procedurii administrative. Prin urmare, Comisia avea dreptul de a face trimitere la ele, inclusiv în cadrul prezentei proceduri.
- 105 În consecință, în împrejurările speciale ale speței și având în vedere ansamblul indiciilor menționate la punctele 101-104 de mai sus, Comisia a considerat în mod întemeiat că certificatele contestate nu constituiau elemente de probă suficiente pentru a demonstra originea pieselor de bicicletă.
- 106 Prin urmare, cu privire la acest aspect, motivul de recurs trebuie înlăturat ca nefondat.

– Cu privire la aplicarea „prin analogie” a articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază

- 107 După ce a înlăturat certificatele contestate ca elemente de probă insuficiente pentru a demonstra originea srilankeză a pieselor de bicicletă în cauză, Comisia a solicitat, iar reclamanta a prezentat, lista costurilor de producție ale pieselor menționate în perioada de raportare, în formatul solicitat. Comisia a aplicat atunci „prin analogie” criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază pentru a verifica, întemeindu-se pe costurile lor de producție, „originea” pieselor menționate (potrivit procesului-verbal al audierii în fața consilierului-auditor) sau „proveniența” lor [potrivit modului de redactare a considerentului (101) *in fine* al regulamentului atacat; a se vedea punctele 89 și 90 de mai sus].
- 108 Or, astfel cum s-a subliniat la punctul 86 de mai sus, în speță, aceste piese „provin” din Sri Lanka. Mai trebuie să se verifice dacă Comisia putea în speță să aplice „prin analogie” fără a săvârși o eroare de drept articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază pentru a verifica originea acestor piese.
- 109 Trebuie precizat în această privință că costurile de producție prezentate în acest scop de reclamantă nu au fost înlăturate de Comisie ca insuficiente sau nefiabile. Dimpotrivă, reiese din dosar, precum și din considerentele (13) și (101) ale regulamentului atacat că Comisia s-a întemeiat tocmai pe aceste informații pentru a aplica „prin analogie” articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază.
- 110 Or, pe de o parte, aplicând „prin analogie” articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază, Comisia a examinat în realitate dacă producerea pieselor de bicicletă în Sri Lanka eluda măsurile antidumping aplicabile bicicletelor originare din China, ceea ce nu făcea însă obiectul anchetei în urma căreia s-a adoptat regulamentul atacat.
- 111 Astfel, reiese chiar din modul de redactare a articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază că acesta se aplică în cazul „operațiunilor de asamblare”, regula privind valoarea de 60 % enunțată în cadrul acestuia aplicându-se deci valorii totale a pieselor „produsului asamblat”. Or, nu se contestă că, în speță, ancheta nu avea drept obiect „operațiunile de asamblare” a bicicletelor în Sri Lanka și nici nu viza nicidecum bicicletele „asamblate” în țara menționată.

- 112 Pe de altă parte, articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază nu constituie o regulă de origine, astfel cum recunoaște de altfel chiar Comisia în considerentul (101) al regulamentului atacat, aspect pe care ea îl confirmă în înscrisurile sale. Prin urmare, acesta nu poate fi aplicat „prin analogie” în scopul de a determina originea unei mărfi, cu atât mai mult cu cât criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază sunt diferite în esență de cele referitoare la regulile de origine. Or, dacă se constată că peste 40 % din valoarea totală a pieselor produsului asamblat este constituită din piese originare dintr-o altă țară decât cea supusă măsurilor, operațiunile de asamblare nu pot fi considerate că eludează taxa antidumping instituită inițial, în sensul articolului 13 din Regulamentul de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 85).
- 113 Pe de altă parte, rezultă din articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul de bază că, „[î]n temeiul prezentului regulament, pot fi adoptate dispoziții speciale referitoare în special la definiția comună a noțiunii de origine prevăzută în Regulamentul [nr. 2913/92]”. Însă nu se contestă că, înainte de intrarea în vigoare a regulamentului atacat, astfel de dispoziții nu au fost adoptate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 108).
- 114 Prin urmare, Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat „prin analogie” articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază în cazul pieselor de bicicletă achiziționate în Sri Lanka în scopul de a verifica originea lor în cadrul unor operațiuni de asamblare în Pakistan.
- 115 Niciunul dintre argumentele prezentate de Comisie nu repune în discuție această concluzie. În primul rând, în ceea ce privește argumentul, formulat în duplică, potrivit căruia Comisia nu era obligată să examineze alte elemente întrucât lipsa caracterului suficient de probator al certificatelor contestate îi permite să respingă cererea de scutire exclusiv pe acest temei, trebuie arătat că nu reiese din nicio prevedere a regulamentului atacat că aplicarea „prin analogie” a articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază în cazul pieselor de bicicletă achiziționate în Sri Lanka ar fi fost efectuată cu titlu suplimentar. Dimpotrivă, reiese din mai multe considerente ale regulamentului atacat, precum considerentele (13), (98), (100) și (101), că acest motiv constituia un element al examinării realizate de Comisie, acesta fiind, în plus, invocat și dezbătut în cursul procedurii care s-a încheiat cu adoptarea regulamentului atacat. Comisia nu își poate întemeia în această privință niciun argument serios pe utilizarea termenilor „pe de altă parte” („moreover”) în considerentul (101) al regulamentului atacat, întrucât motivul menționat figurează în mai multe alte considerente și acești termeni arată numai adăugarea unui argument, fără să implice caracterul subsidiar al acestei adăugări.
- 116 În al doilea rând, Comisia recunoaște ea însăși că circumstanțele prezentei cauze, deși sunt, desigur, de natură a da naștere unor suspiciuni, nu sunt suficiente ca atare „pentru a stabili în mod concludent că reclamanta a fost implicată în practici de eludare în Pakistan în perioada vizată de anchetă” (punctul 11 *in limine* din duplică). Prin urmare, Comisia nu se poate limita să invoce „seria de indicii” fără a demonstra totuși că condițiile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază erau îndeplinite, cu atât mai mult cu cât reclamanta a fost considerată cooperantă, astfel cum s-a subliniat la punctul 21 de mai sus.
- 117 În al treilea rând și în orice caz, rezultă din jurisprudență că Comisia nu trebuie să examineze în mod sumar, ci atent și imparțial, documentele primite în cadrul anchetei de la operatorul economic vizat, în scopul de a demonstra exactitatea declarațiilor acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, EU:T:2000:216, punctul 115). Prin urmare, Comisia nu poate face abstracție de informațiile furnizate de reclamantă în scopul de a demonstra originea pieselor de bicicletă în cauză sub pretextul că o asemenea examinare nu se impunea, cu atât mai mult cu cât Comisia însăși s-a întemeiat pe aceste informații, astfel cum figurează în tabelul F.4.1 și fără a repune în discuție fiabilitatea lor, în scopul de a aplica „prin analogie” articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază.

- 118 În cele din urmă, împrejurarea că verificarea costurilor de fabricație a pieselor în cauză a fost efectuată „pe hârtie”, dat fiind că utilajele de producție ar fi fost mutate, nu este determinantă, întrucât Comisia nu contestă că, în perioada de raportare, piesele în cauză au fost fabricate în Sri Lanka. În orice caz, această simplă împrejurare nu este de natură să compenseze eroarea de drept săvârșită de Comisie.
- 119 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că motivul unic al acțiunii este întemeiat. Prin urmare, este necesar ca acesta să fie admis și, în consecință, să se anuleze regulamentul atacat în măsura în care o vizează pe reclamantă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 120 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 121 În speță, întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.
- 122 Intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată, în temeiul articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/776 al Comisiei din 18 mai 2015 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Cambodgia, Pakistan și Filipine, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Cambodgia, Pakistan sau Filipine, în măsura în care vizează Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd.**
- 2) **Obligă Comisia Europeană să suporte propriile cheltuieli de judecată și pe cele ale Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd.**
- 3) **European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Tomljenović

Marcoulli

Kornezov

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 10 octombrie 2017.

Semnături